

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex residuis capitibus lib. 2. Esdræ, in quibus describitur Numerus beneficiorum, à Deo Israëlitis collatorum, sed eorum subsequuta ingratitude. Sabbathi & Festorum observandus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

brari convivia : tamen actus ex se laudabilis , & non nisi ex accidenti reddatur vitiosus ; aliàs Deus nunquam præcepisset Populo cap. 8. Celebrare convivia, *comedendò pinguia , bibendò mulsum.* Sacræ paginæ etiam laudibûs efferunt Tobiam , de quo asserunt : quòd Festis solemnioribûs adornârit epulas , vicinòs cognatosque invitans. Licet Judith jejuniò esset addictissima , diebûs tamen festivis corpus animumque recreabat convivii apparatu. Et quis nescit sumptuosas illas Abrahami epulas , in die ablactationis Isaac institutas ? quis non laudat splendidum illud convivium , quod Pater prodigi filii eò celebrari voluit tempore , quò domum rediit miserandus ille porcorum conviva ? Christus ipse parentis illius nomine testatur Luca 15. *Epulari autem & gaudere oportebat, quia hic filius meus mortuus erat, & revixit.* Est inter Reges vix reperire unum , cui tam insigne Præconium posuit S. Scriptura ut Josiæ, dum Eccles. 45. de eo dicitur : *Memoria Josiæ in compositionem odoris facta opus pigmentarii, in omni ore quasi mel dulcorabitur ejus memoria, & ut Musica in convivio vini.* Et tamen eadem Scripturâ teste constat : illum Regem instruxisse epulas , comedisse, & bibisse. Damnatur ergo tantummodo excessus, qui solet vitiare convivia, dum vel lautè nimis adornantur, vel in iis temperantiæ limites exceduntur. Quare audiamus Chrysostomum tom. 1. in Genes. Homil. 2. præscribentem : quomodo inter epulas se gerat Christianus, ut nutriendò carnem, non maculet mentem ; ait ille : *epulis vestris interfit Christus, in facie prandeatur auctoritas, honestate convivii natura ipsa, qua producit, honoretur. Latitia mensa vestra pertingat ad pauperes Christi. Familia vestra Innocentia tripudiet disciplinâ. Absit ebrietas, luctus abscedat, sugetur effusio. Saltatricum pestis, lenocinia Cantorum, somenta voluptatis, ventris onera, naufragium virtutis à convivio abscindatur.*

Doctrina 3.

Desumpta ex residuis capitibus lib. 2. Esdra, in quibus describitur Numerus beneficiorum, à Deo Israëlitis collatorum, sed eorum subsecuta ingratitude. Sabbathi & Festorum observandus Cultus &c.

N, 362. Considera 1. **L**ongum Catalogum beneficiorum, quæ acceperant Judæi à Deo teste cap. 25. dum illud ait : *possederunt domos plenas cunctis bonis, vineas & oliveta, & ligna pomifera multa, & comederunt,*

runt, & saturati sunt, & impinguati, & abundaverunt in deliciis in bonitate magna. Verum quid tandem boni evenit ex tanta bonorum copia? quomodo iisdem ad munifici Datoris gloriam usi sunt? en! mox respondet S. Textus: *Provocaverunt Deum ad iracundiam, & recesserunt à te, & projecerunt legem post terga sua.* Ita prohdolor! contingere solet in hoc mundo, ut bonorum temporalium abundantia plerumque cum divinarum legum transgressione jungatur: hinc conversio S. Matthæi Apostoli eò tempore facta, quò permagnis mundi favoribus fruebatur, meritò magnum divinæ Omnipotentis Bonitatisque prodigium dicitur à S. Petro Dam. Sermon. 51. Ecclesiasticus etiam beatificat hominem, qui terrenis refertus bonis, inordinatò tamen eorum appetitu affectuque non abripitur: asserit ergo cap. 31. *Beatus vir, qui inventus est sine macula, & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia & thesauris &c.* S. Bernardus æstimat hominem, qui ancillantem fortunam sentiens innocentiam ad tumultum deferat illæsam, Martyrii meritum consequi: ait namque in Sermon. quodam: *Non quòd Martyrium gravius est, quàm inter epulas esurire? inter vestes multas & pretiosas algere? paupertate premi inter divitias, quas offert mundus, quas ostendit mundus, quas desiderat noster appetitus?* Non miremur; quòd Deus Populo suo dederit leges in deserto; nullus enim locus ad earundem observantiam videbatur aptior, quàm qui rerum omnium indigentiam laborabat. Atque hinc etiam facile colligimus; cur Moyses Tabulas legis projecerit de manu sua eo in loco, in quo vidit, Populum deliciis & aliarum rerum abundantiam frui. Igitur ò Christiane! si animus tibi est, serviendi Deo, & hac servitute consequi æternum in Cælo Dominium, exclama cum Salomone ore & corde Proverb. 30. *Divitias ne dederis mihi. Tribue tantum victui meo necessaria: ne forte satiatas illicitar ad negandum, & dicam: quis est Dominus?*

Considera 2. Frequentiorem illam mentionem, quæ in residuis N. 463. hujus libri capitibus fit de debito Sabbathi & Fæstorum Cultu: nam capite 10. unanimi votò verbòque concluditur, nullas merces die Fæstò accipere venales à Populo terræ, dum asserit S. Textus v. 31. *Populisque terra, qui important venalia, & omnia ad usum per diem Sabbathi, ut vendant, non accipiemus ab eis in Sabbatho & in die sanctificato, cap. vero 12. & v. 42. dicitur: immolaverunt in die illa victimas magnas &c. & custodierunt observationem Dei sui, & observationem expiationis v. 44.* Verum enim verò quàm parvò tempore stetit tam exactus Sabbathi Fæstorumque Cultus;

Cultus; dum cap. 13. testatur Esdras: *Vidi in Juda calcantes torcularia in Sabbatho, portantes acervos, & onerantes super asinos vinum & uvas & ficus & omne onus, & inferentes in Jerusalem, & objurgavi optimates Juda, & dixi eis: quæ est hæc res mala, quam vos facitis, & profanatis diem Festum? ò utinam tales querelas solus Esdra effudisset contra Judæos! utinam non Christus Ipse pares nostris temporibus cogereffundere contra Christianos? dum Festis diebus videt sæpius locò precum pretia tractari, sub fictò necessitatis titulò vehi merces, celebrari nundinas, institui contractus &c. Quid ergo modernus Festorum profanator mundus aliud audiat, quàm quod audiit Populus Hebræorum v. 18. citati cap. dicente Esdrâ, *Et adduxit Deus noster super nos omne malum, hoc est super civitatem istam. Hoc comprobant diuturna bella, quæis Regiones spoliata, civitates diruta, domus succensa, in captivitatem abducti sunt incolæ. Singulis quasi horis inculcatur nobis: Memento, ut diem Sabbathi sanctifices. Sed ob actus contrarios videmur. Quasi omnem hujus Præcepti memoriam exuisse. Non miremur ergo, si Deus quoque non recordetur lacrymarum & precum nostrarum, quibus petimus: Da pacem Domine in diebus nostris,**

FASCICULUS LV.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 1. & 2. libri Tobie, in quibus describitur Pietas Senioris Tobie erga Deum & homines, Salmanasar Regis erga eum Clementia. Somnus Tobie & excacatio. Servata erga omnes exacta Justitia &c.

N.364. *Considera I.* **T**Obiam inter impiissimos versantem Barbaros, summæ Pietatis officia nullatenus deseruisse, consolandò mæstos, alendò esurientes, vestiendò nudos, sepeliendò mortuos & occisos, ut refert primum hujus libelli caput. Sin autem quæras: unde venerit tam constans, & nunquam interrupta viri